

holder mig til, hvad mit Partis Ordfører (Valdemar Olsen) har gjort gældende om disse Spørgsmaal ved Behandlingen af Tjenestemandsløvsforslaget. Dette gælder samtlige herhenhørende Spørgsmaal, altsaa Spørgsmaalene om Konjunkturtillæg, Dyr-tidstillæg, Forsørgertillæg og Stedstillæg. Det vilde jo være at spille Tiden at gen-tage, hvad der allerede er sagt, og jeg skal derfor straks gaa over til ganske kort at omtale enkelte af de Ændringer, der er særegne for dette Lovforslag.

Den foreslaaede Ændring til den nu-værende Lovs § 6 gaar ud paa at lovfæste en Praksis, der har været gældende i de senere Aar, hvorimod Ændringerne til Lovens § 7, der angaar Lærernes Bolig-forhold, indfører nye Bestemmelser paa dette Omraade. I Lønningsloven af 4. Oktober 1919 var det overladt til Under-visningsministeren efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen bl. a. at fastsætte Andenlærerens Løn saaledes, at den i visse Tilfælde kunde blive af samme Størrelse som Førstelærerens. Det viste sig, da Loven var traadt i Kraft, at der var adskillige Kommunalbestyrelser, der var overorden-tlig villige til at imødekomme Andenlærer-nes Ønsker i saa Henseende, men det viste sig ogsaa, at de Kommunalbestyrelser, der havde gjort det, samtidig havde paadraget sig Forpligtelse til at yde dem anordnings-mæssig Bolig som for en gift Lærer. Jeg tror at turde sige, at dette Forhold i Al-mindelighed ikke har forvoldt særlige Van-skeligheder omkring i Kommunerne. Der er mig nemlig mere end eet Eksempel bekendt paa, at det høje Undervisnings-ministerium har tilladt Kommunalbestyrel-sen at vente baade seks og syv Aar med at opfylde denne Fordring. Jeg har derfor lidt ondt ved at forstaa, at det skulde være en Fordel baade for Lærerne og for Kommunerne at faa indført den Ændring, her er foreslaaet. Den gaar nemlig ud paa at overlade Afgørelsen i hvert enkelt Til-fælde til Undervisningsministerens Forgødt-befindende. Jeg stiller mig indtil videre noget tvivlende overfor, hvorvidt den fore-slaaede Ændring i Almindelighed maa siges at være et Fremskridt.

Efter det konservative Partis Ordfør-ers (Parkov) Udtalelser ved Behandlin-lingen af Tjenestemandsløvsforslaget synes det, at man kan spare sig mange Over-vejelser over, hvorledes Forsørgertillæget skal fordeles mellem Stat og Kommune, idet der jo ikke er større Udsigt til, at dette Forsørgertillæg gennemføres. Jeg skal imidlertid være meget villig til at ind-

rømme, at den nye § 24 virkelig betyder en Forbedring for Lærerstanden i dens Helhed, idet Paragraffen jo gaar ud paa, at Lærerstanden her skal stilles paa lige Fod med Statens Tjenestemænd, hvad der jo kun er ret og billigt.

Den nye § 23 synes mig at være noget uklart affattet, og jeg vil haabe, at den højtærede Undervisningsminister, naar han nu efter al Rimelighed faar Ordet, vil tjene mig i at klare den noget nærmere. Jeg er nemlig ikke klar over, om Meningen med denne nye Paragraf er, at en Lærer, mod hvem der er rejst en § 8-Sag, kan suspenderes med de i Paragraffen nævnte økonomiske Virkninger. For er det Til-fældet, at denne Suspension ogsaa skal kunne anvendes — jeg havde nær sagt efter Forgødtbefindende — i Sager af den Art, saa stiller jeg mig meget tvivlende overfor, om det i det hele taget vil være formaals-tjenligt at faa en Paragraf af den Række-vidde indført i den nye Lov.

Der er allerede af Venstres Ordfører (Hagbart Berg) gjort opmærksom paa, at Lovforslaget er foreslaaet at skulle træde i Kraft fra 1. April 1927, og Statens Tjenestemænd skal jo, hvis Tjenestemandsløvsforslaget gennemføres, skæres ned fra 1. Juli 1927. Ja, jeg kunde fristes til at slutte med, hvis det virkelig er Meningen, at Lovforslaget tænkes at skulle træde i Kraft den 1. April 1927, at sige: Hvad har dog vi stakkels Skolemestre gjort, at den højtærede Undervisningsminister kan fare saa haardt frem imod os?

Vesterager: Da dette Lovforslag jo nøje slutter sig til de Ændringer, der er foreslaaet til Tjenestemandsløven, kan jeg henholde mig til mit Partis Ordfører (Parkov) og skal slet ikke komme ind paa den større eller mindre Berettigelse af de her foreslaaede Nedskæringer. Jeg formoder, at det vil blive behandlet i Lønningsud-valget sammen med Tjenestemandsløvsfor-slaget, og der kan man jo forhandle om Enkelthederne. Jeg kan altsaa slutte mig til det ærede Medlem Hr. Parkovs Udtalelser og skal være villig til at gaa ind i en Forhandling om at finde en Form, som saa vidt muligt kan være tilfredsstillende baade for Lærerne og for det Samfund, der skal lønne dem.

A. M. Hansen: Mit Partis Stilling til de i nærværende Lovforslag foreslaaede Bestemmelser om Nedskæringer er givet med den Stilling, vi har taget til tilsva-rende Bestemmelser i Tjenestemandsløv-